

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

Best

2012

188 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2012 - ΤΙΜΗ € 6,95

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΟΤΟΒΙΚΗΣ

Καλά ριζωμένο στη γη

○ Το σπίτι είναι κτισμένο στην πλαγιά ενός λόφου με έντονη κλίση και έχει διαμορφωθεί σε τρία επίπεδα, εκ των οποίων το ένα υπόγειο. Στο ισόγειο, όπου βρίσκονται τα υπνοδωμάτια, όλα τα ανοίγματα είναι κατασκευασμένα από μπετόν, έτσι που όταν κλείνουν να δημιουργείται μια μονολιθική επιφάνεια.

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΜΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΛΙΓΟ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙ. ΤΟ ΚΑΤΩ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟ ΑΠΟ ΜΠΕΤΟΝ - ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ - ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΩ ΟΛΟ ΑΠΟ ΓΥΑΛΙ. ΧΑΡΗ ΣΤΗΝ ΥΨΟΜΕΤΡΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΕ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΓΗ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΣΤΕΝΗ ΣΧΕΣΗ.

Φωτογραφίες: Βαγγέλης Πατεράκης, Εριέτα Αττάλη

Ⓞ Στο πιο ψηλό επίπεδο βρίσκονται οι κοινόχρηστοι χώροι. Εδώ, αντίθετα με το ισόγειο, οι όψεις κλείνουν με γυαλί και μένουν απόλυτα ανοικτές στο φως και στη θέα που μπαίνει από παντού. Ο εσωτερικός χώρος προεκτείνεται προς τα έξω με τη βεράντα, που μοιάζει με μπαλκόνι πάνω από το δάσος.

○ Η πράσινη της κατοικίας θυμίζει Μοντριάν, αλλά το γεωμετρικό παιχνίδι συνεχίζεται παντού, και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Το αναδεικνύουν δε, τα λιτά υλικά που χρησιμοποιήθηκαν, με κύρια το μπετόν, το γυαλί και το ξύλο. Η σκάλα οδηγεί στο φυτεμένο δώμα και από εκεί, μέσω μιας γέφυρας, το σπίτι ενώνεται ξανά με το τοπίο και με το χώρο της πισίνας.

○ Διονύσης Στοβαβίκης ανήκει στη νέα γενιά αρχιτεκτόνων της Ελλάδας. Γεννημένος το 1970, σπούδασε στο Λονδίνο και ολοκλήρωσε τη διπλωματική του στην Ιαλανδία. Γι' αυτόν, όπως και για τη συνεργάτιδά του Κίρκη Μαρκοπούλου, η αρχιτεκτονική είναι η έκφραση της ψυχής του αρχιτέκτονα, αλλά και της κοινωνίας. Εστιάζουν όχι μόνο στην καινοποίηση των λειτουργικών και αισθητικών αναγκών, αλλά κυρίως στο πώς η βίωση του χώρου θα ενεργοποιεί πνευματικά και συναισθηματικά τους ανθρώπους. Η πεποίθησή τους αυτή εκφράζεται πολύ πετυχημένα στην κατοικία αυτή στο Καπανδρίτι. Σε μια προνομιακή περιοχή, εκμεταλλεύεται το φυσικό περιβάλλον, δημιουργεί με τα υψόμετρα του οικοπέδου μια πολύ ενδιαφέρουσα σύνθεση και μέσα από λιτές αλλά ευφυείς λύσεις, προσφέρει στους ενοίκους διάφορα ερεθίσματα και εμπειρίες. Βασικός άξονας στο σχεδιασμό, όπως εξηγεί ο ίδιος ο αρχιτέκτονας, ήταν η σχέση του ανθρώπου με το τοπίο και ειδικότερα με το χώμα. Το σπίτι είναι τοποθετημένο στην πλαγιά ενός λόφου με έντονη κλίση και έχει διαμορφωθεί σε δύο υπέργεια επίπεδα και ένα υπόγειο. Η είσοδος από το δρόμο δημιουργείται από δύο παράλληλα τοίχια, τα οποία εμπεριέχουν τη σκάλα ανόδου και σκίζουν το έδαφος για να σε οδηγήσουν στο επίπεδο της κατοικίας. Σε αντίθεση, η υπόγεια είσοδος συνδυάζεται με το τοπίο και το έδαφος με μια μυστηριακή στήλη σφαιρα που δημιουργείται από ακοσμές φωτός στην οροφή και δυο ανοίγματα – παράθυρα στον τοίχο που αντί να βλέπουν έξω, βλέπουν κατευθείαν στο έδαφος. Στο ισόγειο φιλοξενούνται οι πιο προσωπικοί χώροι, κυρίως τα υπνοδωμάτια. Όλα τα ανοίγματα σ' αυτό το επίπεδο έχουν εξωτερικά πάνελα από το ίδιο υλικό της υπόλοιπης πρόσοψης και ανοιγοκλείνουν

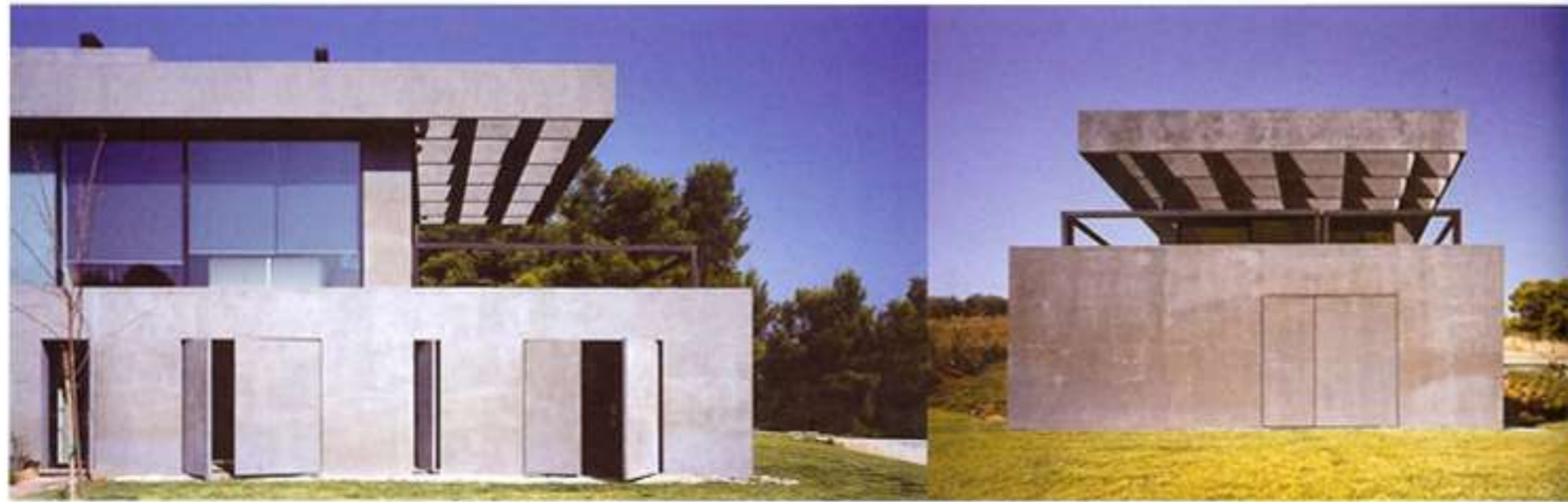
⊙ Η κουζίνα βρίσκεται στο πίσω μέρος του ενιαίου χώρου του σαλονιού - τραπεζαρίας, από τα οποία μπορεί να διαχωριστεί με δύο γυάλινες, συρρέμενες πόρτες. Ανάμεσα στους πάγκους εργασίας τοποθετήθηκε μια επιφάνεια που χρησιμοποιείται για γρήγορα γεύματα. Ένα μεγάλο, τετράγωνο άνοιγμα φέρνει το χώρο σε οπτική επικοινωνία με το έδαφος και τη βλάστηση. Το άνοιγμα λειτουργεί σαν ένα μεγάλο, ζωντανό κάδρο.

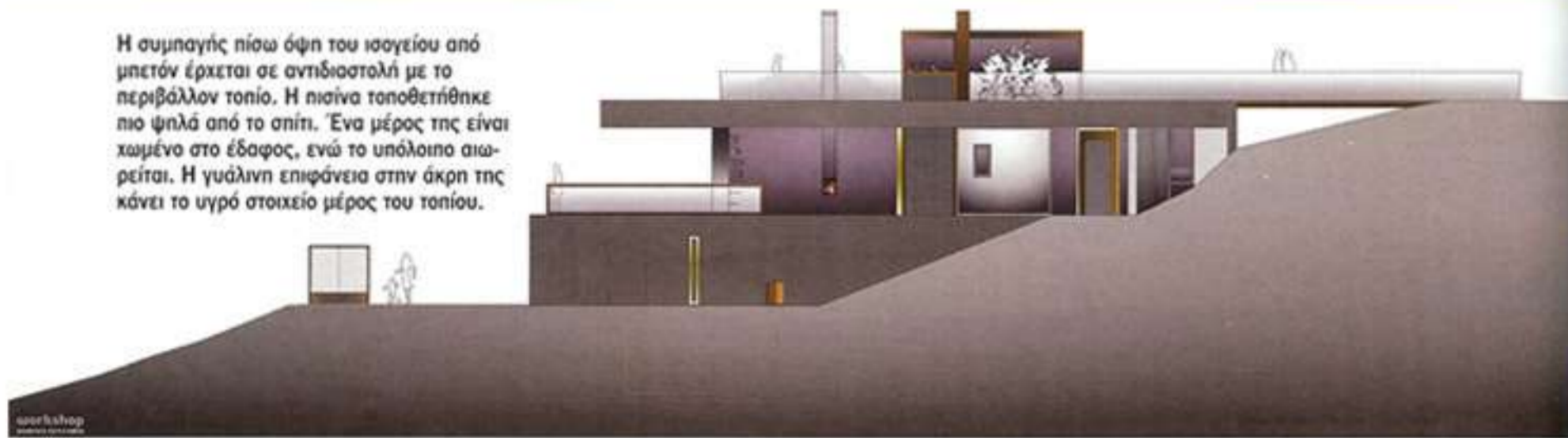
ανάλογα με τη διάθεση του χρήστη για ένωση ή απομόνωση από το τοπίο. Στο ίδιο επίπεδο είναι και το γραφείο, το οποίο έχει ένα παράθυρο-βιτρίνα στο χώμα μέσα από το οποίο βλέπει κανείς όλη την τομή του εδάφους, από τα χάρτα και τα λουλούδια στην επιφάνεια, μέχρι και τους μεγάλους βράχους στο βάθος. Σε αντίθεση με το ισόγειο, το επίπεδο του καθιστικού-τραπεζαρίας-κουζίνας, των πιο εξωστρεφών χώρων της κατοικίας δηλαδή, περιβάλλεται από γυαλί, αφήνοντας το τοπίο να γίνει μέρος του χώρου διαβίωσης. Η κουζίνα βρίσκεται στο πίσω μέρος του ενιαίου χώρου του σαλονιού - τραπεζαρίας, από τα οποία έχει τη δυνατότητα να διαχωριστεί με δύο γυάλινες, διαφανείς πόρτες. Ο πάγκος εργασίας της κουζίνας μετατρέπεται στο κέντρο του σε τραπέζι, μπροστά από το οποίο ένα ενιαίο τζάμι-κάδρο φέρνει ξανά το χώμα σε αντιδιαστολή με το τοπίο που φαίνεται από όλα τα άλλα ανοίγματα. Από το επίπεδο αυτό μια σκάλα οδηγεί στο φυτεμένο δάμα και από εκεί μέσω μιας γέφυρας ενώνεται ξανά με το τοπίο, οδηγώντας απευθείας στον περιβάλλοντα χώρο και την πισίνα. Η πισίνα τοποθετήθηκε πιο ψηλά από το σπίτι δίνοντας περισσότερο υπαίθριο χώρο στο πλάι του και είναι η μισή σε πρόβολο και η μισή ενταγμένη μέσα στο έδαφος. Η γυάλινη επιφάνεια στο τελειώμά της επιτρέπει να φαίνεται το νερό από όλο το τοπίο.

Συνεργάτες αρχιτέκτονες: Εύα Τσούνη, Κίρκη Μαριοπούλου, Χρήστος Σκιαδά. Στατική μελέτη: Χρήστος Παπαδόπουλος
Κατασκευή: Διονύσης Στοβαβίκης ΑΕ

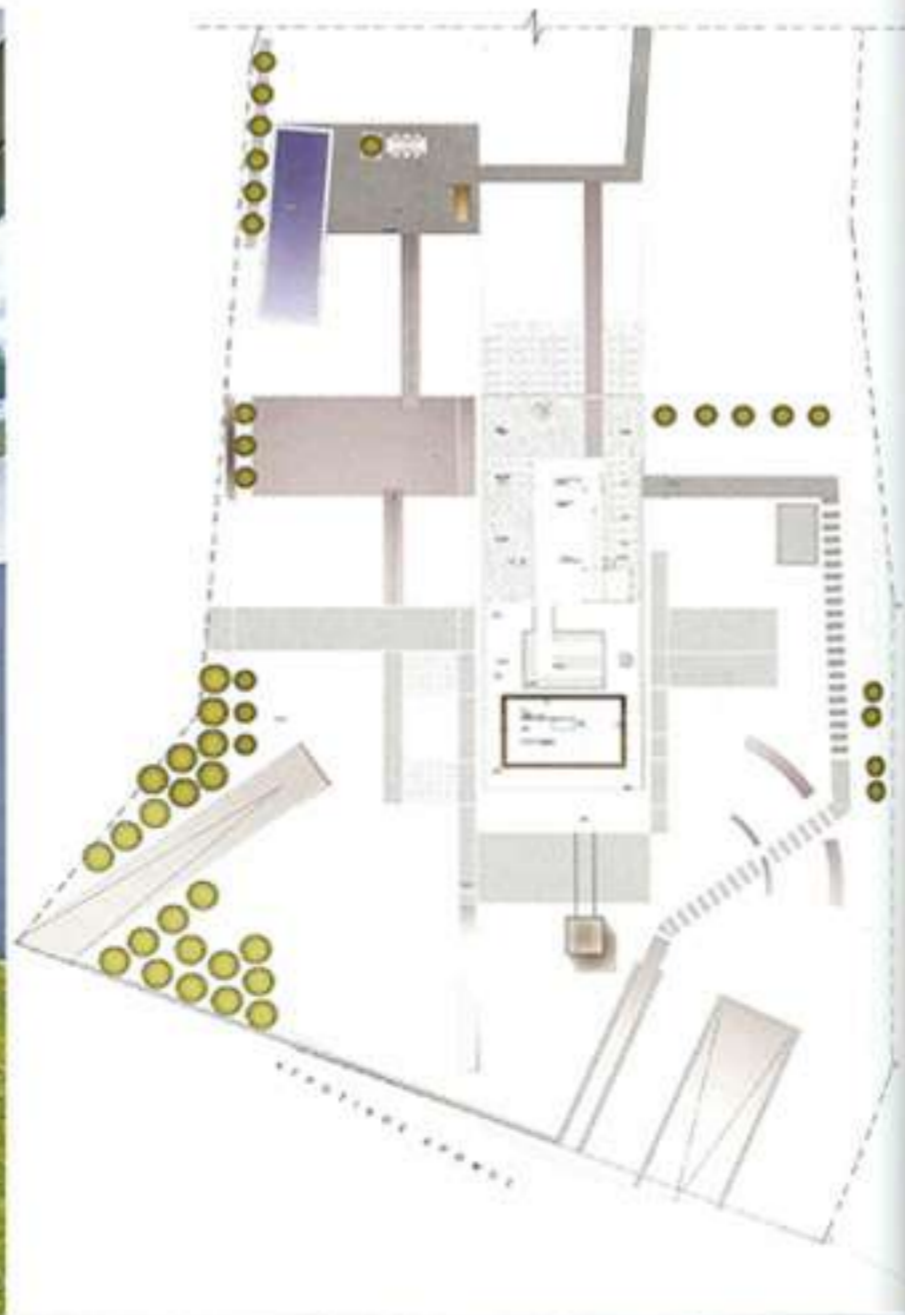

Η συμπαγής πίσω όψη του ισόγειου από μπeton έρχεται σε αντιδιαστολή με το περιβάλλον τοπίο. Η πισίνα τοποθετήθηκε πιο ψηλά από το σπίτι. Ένα μέρος της είναι κωμμένο στο έδαφος, ενώ το υπόλοιπο αιωρείται. Η γυάλινη επιφάνεια στην άκρη της κάνει το υγρό στοιχείο μέρος του τοπίου.

Ο αρχιτέκτονας αξιοποίησε την κλίση του εδάφους, για να φέρει σε επαφή το κτιστό με το φυσικό στοιχείο ενισχύοντας τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση

Όλα τα ανοίγματα στο ισόγειο έχουν εξωτερικά πάνελα από το ίδιο υλικό της υπόλοιπης πρόσοψης και ανοιγοκλείνουν ανάλογα με τη διάθεση του χρήστη για ένωση ή απομόνωση από το τοπίο.